

Sygn. akt IV Ka 680/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Marta Legeny-Błaszczyk

Sędziowie SO Tomasz Ignaczak (spr.)

del. SR Agnieszka Zielińska

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Urbańskiej

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 roku

sprawy **D. P.**

oskarżonego z art.62 ust.1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 14 października 2013 roku sygn. akt II K 807/13

na podstawie art. 437§2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk **uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego D. P. i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Bełchatowie do ponownego rozpoznania.**

Sygn. akt IV Ka 680/13

UZASADNIENIE

D. P. został oskarżony o to, że:

- w dniu 8 czerwca 2013 roku w miejscowości K. wbrew przepisom ustawy posiadał w portfelu środki odurzające w postaci marihuany w ilości 0,28 grama oraz w tym samym czasie w miejscowości B. w miejscu zamieszkania posiadał środki odurzające w postaci marihuany w ilości 0,07 grama, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

Sąd Rejonowy w Bełchatowie wyrokiem z dnia 14 października 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 807/13:

- uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu z tym, że uznał go za przypadek mniejszej wagi i za to na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
- orzekł o dowodach rzeczowych;

- obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora.

Apelacja prokuratora wywiedziona została z art. 425 § 1 kpk, art. 444 kpk, art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk. – skarżąc wyrok Sądu Rejonowego na niekorzyść oskarżonego.

Prokurator zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania, tj. art. 335 § 1 kpk w zw. z art. 343 § 7 kpk która miała wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie czynu za przypadek mniejszej wagi bez porozumienia ze stronami w trybie konsensualnym, mimo, iż strony nie objęły tego porozumieniem, a wniosek prokuratora, choć obejmował wymierzenie kary ograniczenia wolności, to jednak dotyczył czynu kwalifikowanego w formie podstawowej, a nie uprzywilejowanej.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora była zasadna i w wyniku jej rozpoznania zaszła konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

W przedmiotowej sprawie oskarżony został skazany w trybie art. 335 kpk – na posiedzeniu. Sąd w wyroku orzekł jednak, że czyn stanowi przypadek mniejszej wagi, a zatem, że wyczerpał dyspozycję art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, podczas, gdy prokurator zarzucił oskarżonemu czyn zakwalifikowany jako typ podstawowy z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk – i tak zakwalifikowanego czynu dotyczyło porozumienie zawarte między oskarżonym, a prokuratorem. W dodatku, Sąd nie wezwał stron do ewentualnej modyfikacji wniosku na posiedzeniu.

W tym miejscu Sąd Okręgowy podnosi, że Sąd Rejonowy co do zasady słusznie uznał analizowany czyn za przypadek mniejszej wagi, a wniosek prokuratora urągał wręcz prawu karnemu materialnemu – albowiem art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w swej sankcji nie przewiduje kary ograniczenia wolności(sprawiedliwej skądinąd), której wymierzenie strony uzgodniły w trybie konsensualnym. Zatem Sąd Rejonowy nie powinien tak wadliwego wniosku w tym trybie uwzględniać. I Sąd faktycznie go nie uwzględnił, bo zaskarżony wyrok w zakresie kwalifikacji prawnej nie odpowiada wnioskowi prokuratora (choć – w przeciwieństwie do tego wniosku – nie stoi w sprzeczności z prawem karnym materialnym). Niestety, orzeczenie Sądu meriti – choć z punktu widzenia prawa karnego materialnego słuszne - jest jednak sprzeczne z treścią porozumienia zawartego przez strony w trybie art. 335 kpk, zatem Sąd Rejonowy chcąc orzec o skazaniu oskarżonego za przypadek mniejszej wagi kwalifikowany z innej podstawy prawnej powinien skierować sprawę na rozprawę, a nie wyrokować na posiedzeniu (ewentualnie na posiedzeniu za zgodą stron modyfikować ten wniosek).

Podsumowując - Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa karnego procesowego mającej istotny wpływ na treść wyroku. Sąd Rejonowy powinien w trybie art. 343 § 7 kpk skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych (czyli na rozprawie) dlatego, że ***z uwagi na wadliwą kwalifikację prawną zaproponowaną przez prokuratora od początku nie było podstaw do uwzględnienia tego wniosku.***

Niewykorzystanie przez Sąd Rejonowy przysługujących mu uprawnień zainicjowania zmiany wadliwego wniosku przez prokuratora i rozpoznanie wniosku, mimo braku podstaw do jego uwzględnienia na posiedzeniu, zamiast skierowania sprawy na rozprawę w celu rozpoznania jej na zasadach ogólnych stanowi naruszenie przepisów prawa procesowego określonych w art. 343 § 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk. Tak czyniąc Sąd I instancji dopuścił się rażącej obrazy przytoczonych przepisów prawa procesowego, które to naruszenie z uwagi na swój istotny charakter, miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Uchylenie to powoduje konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Podzielany przez Sąd Okręgowy pogląd o konieczności uchylania sprawy do ponownego rozpoznania w

razie wydania wyroku na posiedzeniu z naruszeniem dyspozycji art. 343 § 7 kpk w zw. z art. 335 kpk był już wielokrotnie wyrażany zarówno w orzecznictwie jak i piśmiennictwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 kwietnia 2005 r., I KZP 10/05, OSNKW 2005 r., z. 4, poz. 42; wyroki Sądu Najwyższego z: 9 listopada 2005 r., V KK 296/05, i 9 grudnia 2005 r., KK 25/05, OSNKW 2006 r., z. 6, poz. 20 oraz T. Grzegorzcyk, Wydanie wyroku na posiedzeniu w znolizowanej procedurze karnej, PS 2003, nr 9, s. 22-24; K. Lewczuk, Rola sądu w konsensualnym zakończeniu procesu karnego, Prok. i Pr. 2004 r., Nr 4, poz. 143).

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy:

- rozważy skierowanie sprawy na rozprawę w trybie art. 343 § 7 kpk (co prawda korekta kwalifikacji prawnej czynu może nastąpić na posiedzeniu, ale wówczas wymaga zgody stron, a co za tym idzie obecności oskarżonego. Tymczasem jak dotąd nie stawał się on ani na posiedzenie przed Sądem Rejonowym ani na rozprawę apelacyjną – dlatego taktycznie lepiej będzie od razu wyznaczyć rozprawę, dzięki temu, że sprawa rozpoznawana jest w trybie uproszczonym nieobecność oskarżonego nie zatamuje jej biegu);
- rozważy (po uprzedzeniu stron w trybie art. 399 § 1 kpk) zmianę opisu i kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu poprzez przyjęcie, że stanowi on przypadek mniejszej wagi kwalifikowany z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
- rozważy również wyeliminowanie z podstawy prawnej skazania art. 12 kk, albowiem po pierwsze, oskarżony jednocześnie posiadał wskazane ilości marihuany, tyle że część przy sobie, a część w domu, brak jest więc wielości zachowań, a po drugie, śladowa ilość narkotyku jaką posiadał w domu (0,07 grama) nie pozwalałaby na wywołanie jakiegokolwiek reakcji psychoaktywnej, a zatem można rozważyć wyeliminowanie tego fragmentu z opisu czynu (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z 2011-04-20, IV KK 26/11 opubl: Legalis oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28.10.2009 r. I KZP 22/09 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.04.2009 r., IV KK 418/08, OSNKW 2009, z. 7, poz. 53; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.01.2010 r., II KK 289/08, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.03.2010 r. IV KK 432/09, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20.12.2006 r., II AKA 241/06, KZS 2007, z. 2, poz. 50; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7.12.2006 r., II AKA 249/06, OSAB 2006, z. 4, poz. 38).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku.